

MOJ DOM

Glasilo Pokrajinske zveze društev hišnih posestnikov za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja mesečno dvakrat. - Uredništvo in upravnništvo je v Salendrovi ulici šte. 6. - Telefon šte. 2283.
Oglase se računa po ceniku. - Tiska tiskarna Makso Hrovatin v Ljubljani. - Odgovorni urednik Ivan Freilth.

Štev. 7-8.

Ljubljana, 12. avgusta 1930.

Leto X.

Naša nova pomoč

V družbi je moč. Ta pomembni izrek je v sedanjih časih pač važen kažipot posameznim osebam, vsem stanovom, zlasti pa nižjim slojem, ki se tem raje združujejo, da postanejo čvrsti in močni — v družbi. Čim večja družba, tem uspešnejše more delovati in tem lažje doseže željeni cilj ob svojem stremljenju in naporu. Seveda je treba tu vzajemne podpore in soglasnega delovanja. Eden za vse in vsi za enega. Pomagaj si sam in pomagali ti bodo tudi drugi! tako bi morali mi ravnati in bili bi srečnejši in mnogo zadovoljnejši nego smo v resnici. Z zabavljanjem zoper neljube osebnosti, zoper upravo itd. pač ne pridemo tja, kamor bi radi, pač pa največkrat ravno v nasprotno stran. Uravnajmo svojo življensko pot tako, da nam bodo vsakdanje stvari olajšane, pa ne le nam samim, ampak celim družinam.

Kaj more doseči udruženje, to menda vedo vsi hišni posestniki. Vsi menda vedo, da je njihova močna organizacija podrla trdnjavo, v kateri so se šopirile vse krivice, ki so dolgo vrsto let mučile hišne posestnike. Hišni posestniki smo le potom naših organizacij prišli do svojih pravic, ko smo potokli vse krivice, ki so nam uničevale našo lastnino. Noben posameznik bi ne bil dosegel tega, kar je njemu in vsem drugim hišnim posestnikom priborilo naše društvo. In kaj je dosegla organizacija pri davkih, bi moral vedeti tudi vsak hišni posestnik. Podpirali smo drug drugega in šlo je v korist nas vseh — in naših družin.

Če smo si pomagali do boljšega stanja z našo organizacijo, pa sedaj še ne smemo počivati. Saj veste: stoječa voda... Idimo torej korak dalje! Storimo, prijatelji, nekaj sebi in svojem tudi za slučaj, da nas ugrabi smrt. Trgovci, advokati, profesorji, učitelji, železničarji itd., celo upokojenci imajo svoja društva, katera zbirajo sklad za prvo pomoč svojem v slučaju smrti kakega člana. Zakaj bi si še hišni posestniki ne pomagali v tem oziru? Poglejmo vendar, kako uspešno delujejo vsa taka društva. Ko tare žalost in skrb vso družino ob smrti enega njenega člana, pa pride materialna pomoč kot hladilni balzam na bolečino. Ob smrti kateregakoli družinskega člana trpi navadno vsa družina že dovolj duševno, tem hujše pa še, če nimajo materialnih sredstev za kritje pogrebnih stroškov, ki največkrat niso malenkostni. Pomagajmo si, prijatelji hišni posestniki in častite posestnice, in krenimo na pot, katero drugi že poznajo. Podpirajmo drug drugega, pa bomo odstranili sebi in svojim velike skrbi. **Zasnijmo posmrtno samopomoč hišnih posestnikov!**

Česar bi največkrat zopet ne zmožal posamezni hišni posestnik, to bi z lahkoto opravljalo to novo društvo. Mali zneski, katere bi plačevali društveniki ob vsakem smrtnem slučaju kakega našega člana, bi

marsikoga rešili vseh skrbi, kje se bo dobil denar za pogreb in druge nujne stroške. Marsikje bi dediči ne bili primorani zadolževati se zaradi pogreba, kar je gotovo zelo neprijetno ob takem času. Sicer pa bi tudi imovitejšim društvenikom podpora dobrodošla, ker se denarja nihče ne brani. Z malimi prispevki posameznih članov bi društvo doseglo, da bi imel vsak hišni posestnik (če je član samopomoči) plačane pogrebne in druge stroške, ne da bi to obremenjevalo dotične dediče. Seveda je tu upoštevati pregovor: »Danes meni, jutri tebi«, zato naj nihče ne misli, da skrbi in plačuje le za druge, ker ne ve, kdaj pride on na vrsto.

Vsak član društva hišnih posestnikov bi mogel postati član novosnujčega se podpornega društva; istotako tudi njegova žena (ali nasprotno, če je žena posestnica). Ali še tudi kdo drugi (sinovi, hčere), o tem bi se govorilo. Bilo bi vse to tem lažje, ker se na starost ne bi gledalo, pač pa vselej na zdravstveno stanje. — Čim več društvenikov bi imeli, tem znatnejša bi bila podpora v slučaju smrti. Če bi n. pr. plačevali ob vsakem smrtnem slučaju po 10 Din in bi društvo štelu 500 članov, bi znašala posmrtnina 5000 Din, pri 800 članih že 8000 Din, pri 1500 članih 15000 Din itd., kar bi bila že precejšnja pomoč, četudi bi posameznika prispevek 10 Din le malo obremenil. Da bo število članov narasčalo, o tem ni dvoma, kajti primerno malo število smrtnih slučajev ne bo oviralo malega prispevka za nov smrtni slučaj, če bodo posamezniki pomislili, da s temi malimi zneski zbirajo sebi in svojim bližnjim »velik dobiček«.

Kdor hoče spoznati dobrote takega vzajemnega društva, ne bo odlašal s pristopom, čim bo vse pripravljeno. Seveda bi morala biti nekaka razlika med onimi, ki bi pristopili takoj in med onimi, ki bi se oglasili pozneje. Jaz mislim namreč takole: Kdor bi pristopil v prvih 3 mesecih, dobi takoj po sprejemu in vplačilu vse pravice, a kdor pride šele pozneje, bi mogel le polagoma (recimo v 2 letih) to doseči, kajti ne bi bilo prav, da bi znabiti v »nujnem« slučaju želel sebi ali svojem podpori, drugim bi je pa prej ne privoščil. Vsako odlašanje bi torej utegnulo škodovati drugim in njemu samemu.

Ker ni pričakovati, da bi mogli vsi člani takoj ob naznanilu smrti plačati določeni prispevek, a dediči vsakega umrlega člana morajo dobiti podporo takoj, bi se ustanovil društveni podporni sklad, v katerega bi se stekala pristopnina in drugi morebitni dohodki. Tak sklad bi bil neobhodno potreben, da društvo ne pride v zadrego pri hitro množičih se smrtnih slučajih, oziroma pri drugih obveznostih.

Želel bi, da člani društev hišnih in zemljiških posestnikov pozorno pregledajo

ta članek ter pomorejo, da se čim prej uresniči ideja, ki je prišla iz naših vrst in ki bo tudi blagodejno vplivala na vse člane.
J. N. J.

„Moj Dom“ naj bi dobil novo obleko!

Predlog.

Društvo hišnih posestnikov je imelo v preteklem desetletju veliko nalogo; prav tako važno nalogo je pa imel tudi »Moj Dom«. Radi smo se ob tem času hudega trpljenja zatekali k njemu. Ko so pa nastopili za hišne posestnike boljši časi, ko je prenehala stanovanjska zaščita, je žal marsikdo pozabil na svojo dolžnost: biti član organizacije. Menda ni treba naglašati, da je hišnim posestnikom organizacija potrebna. Prav tako pa je potreben tudi list. Tiskana beseda, list, to je dandanes moč. To so priznale davno že najkonservativnejše osebe in ustanove. Imeli smo pri naši borbi skromen listič »Moj Dom«, a lep del uspeha gre tudi njemu.

»Moj Dom« je v preteklosti tudi po svoji zunanosti odgovarjal potrebam. Njegova naloga je bila stanovsko-političen boj. Ta stanovsko-politični boj tudi danes še ni povsem prenehal in tudi v prihodnosti prenehati ne sme. Vendar pa mi bodo cenjeni čitatelji in člani društva pritrdili, da so se naše potrebe od prenehanja stanovanjske zaščite precej izpremenile.

Hišni posestnik ne sme biti brezobziren, krutež, izkoriščevalec najemnikov. Ako ni maral najemnika, ki mu je bil vsiljen, ako ni šel na roko ljudem, ki so mu delali pri neznanju najemnin par predvojnih krajcarjev še škodo, ako so se vrhu tega njegovi nesreči in bedi še rogali — je razumljivo vsakemu, pa najsi je to popoln lajik ali pa človek, ki pozna tudi nekoliko psihologijo človeka, da hišni posestnik takim ljudem ne more biti naklonjen ter da je gledal ali pa gleda, da take najemnike zamenja za druge, čeprav morda ne boljše, toda boljše vsaj po njegovem mnenju, ker pač ni občutil njih brezobzirnosti na svojem lastnem telesu.

In ako hišni posestnik svojim sovražnikom že radi tega ni maral izboljšati stanovanja, da bi se jih lažje iznebil, bo zdaj stanovanja stoje hiše gotovo največ ko mogoče izboljšal. Pa ne samo stanovanja, temveč tudi pomožne prostore, zunanost hiše in okolico hiše. Ne morem si predstavljati hišnega lastnika, ki je mnenja, da stanovanjski najemnik ne rabi ničesar drugega, kot svojo kuhinjo, sobe, shrambo itd. Ne, človek ne potrebuje samo neke vrste stajo, kjer se najê, naspí itd. Ako bi imel človek samo tako stanovanje, se ne bo počutil povsem srečnega. Srečnega niti tedaj, če je brez otrok, še manj srečnega pa tedaj, ako ima deco, kajti on ve, da je potrebno posebno za deco še kaj več. Mislim,

da hišni posestniki v tem oziru precej grešimo. Zato pa vidimo naravnost bolešno stremljenje najemnikov po zidanju lastnih hiš in hišic.

Kdo pa še ni čital opisov in opevanj doma: Moj dom, moj dom, moj predragi dom... K domu pa ne spada samo stanovanje: sobe, kuhinja, shramba, drvarnica itd., k domu spada še kaj več. Da, prav ono: še kaj več da domu šele pravo obeležje doma. In tak dom potrebuje vsak človek, pa naj si bo lajik ali inteligent, seveda vsak po stopnji svoje umstvene in srčne kulture.

Ni pa to, rekel bi zunanja udobnost stanovanja samo v interesu stanov. najemnikov, temveč je prav tako v interesu posestnika samega. Ni dvoma, da bo dobil oni hišni posestnik, ki nudi stanov. najemniku nekaj več kakor gole stene, lažje najemnika in da bo dobil tudi višjo najemnino. Ne smemo misliti samo od danes na jutri, temveč moramo misliti nekoliko dalje. Ako bo šlo z zidanjem v Ljubljani tako dalje, bodo stala čez nekaj let tudi v Ljubljani stanovanja prazna, kakor jih stoji v Budimpešti, Beogradu itd. že dandanes na stotine praznih. In tedaj bo veljalo geslo: kdor nudi stanov. najemnikom večje ugodnosti, tisti dobi stanov. najemnike.

Marsikateri hišni posestnik bo morda pri čitanju tega stresel glavo. Prvi bo rekel, da je to nepotrebno, drugi pa, da je to pri njegovi hiši nemogoče. In to vendar ni res! Vabim cenj. bralca, da si ogleda nekatere hiše, ki so pač iz starejše dobe, a so popolnoma prijazno prenovljene, pa bo takoj drugačnega mnenja.

Hišni posestnik naj torej ne napravi samo stanovanja, temveč naj napravi tudi dom. Dom potrebuje zase, dom potrebuje za svoje stanovanjske najemnike. Ne dvomim, da je marsikateri posestnik to že sam spoznal, to potrebo že sam občutil, a ni si znal in si ne zna pomagati.

In kdo pa je bolj poklican priskočiti mu tu na pomoč, kakor »Moj Dom«. Naše glasilo naj bi bilo zanaprej obenem neka revija hišnih posestnikov. Treba bi bilo torej izpremeniti obliko (velik rob) in papir, kajti za slike je boljši papir neobhodno potreben, brez slik pa bi tisk ne mogel biti. To pa iz dveh razlogov, in sicer:

a) ravno slike bi nam mogle nuditi vglede, kako naj uredimo zunanost naših hiš, in

b) list, ki ima slike, je desetkrat bolj zanimiv. Ni dvoma, da bi čitali tak list radi tudi drugi ljudje, ne samo hišni posestniki.

»Moj Dom« naj bi nam torej pomagal urediti naš dom. Zato svrhu nimamo Slovenci nobenega lista, nobene revije in nam je tak list torej nujno potreben.

Imamo pa še vse polno drugih panog! Hišni posestniki imamo večkrat tudi vrt, imamo kokoši, morda tudi kunce, golobe itd. Imamo pa večkrat tudi miši, podgane, ščurke, stenice, voluharje. Torej je treba pomoči včasih za, včasih pa proti. Dalje imamo včasih vlažnost, morda celo gobe v hišah. Vse polno neobdelanega polja.

Poleg tega naj bi poročal »Moj Dom« o napredku v stavbarstvu, finančni politiki drugih mest, o borbah hišnih posestnikov po drugih mestih in državah. Torej vse polno vprašanj.

Zraven naj bi se oziral »Naš Dom« tudi na one, ki »držijo« tri vogale hiše«. Naj bi jim nudil malo razvedrila, se z njimi pomenkoval, jih pritegnil v svojo interesno sfero, pa tudi k sodelovanju. Kratko: »Moj Dom« naj bi postal naš pravi domači prijatelj.

Ni dvoma, da bi se na ta način zelo razširilo zanimanje za naše društvo in bi bil torej uspeh vsestranski.

Seveda bi stal tak »Moj Dom« nekoliko več. Toda prepričan sem, da ne bi dali zanj par »kovačev« letno samo hišni po-

sestniki, temveč tudi drugi. Saj bi imel naš list potem stalno vrednost. Lahko bi se številke od časa do časa večale.

To so moje misli. Želim, da bi razmišljali o tem tudi drugi ter izrazili svoje mnenje, tako, da bi začeli z novim letom novo življenje. Saj želimo našemu društvu in glasilu le najboljše!

J e k l Josip.

Poziv

k vložitvi prijav dohodkov od zgradb za odmero zgradarine za davčno leto 1931. v letoviščih in zdraviliščih.

Odelenje poreza ministrstva financ v Beogradu je izdalo dne 14. junija 1930. pod št. 4362/30 poziv vsem davčnim upravam v državi, da morajo hišni posestniki v letoviščih in zdraviliščih vložiti prijave dohodkov od zgradb za odmero zgradarine za leto 1931. do 15. avgusta 1930.

Za letovišča oziroma zdravilišča so bili od ministrstva financ dogovorno z ministrstvom za trgovino in industrijo v Sloveniji proglašeni ti-le kraji: Bled, Bohinjsko jezero, Čateške Toplice, Dobrna, Kranjska gora, Laške Toplice, Mojstrana, Poljce, Rimske Toplice, Rogaška Slatina, Toplice pri Novem mestu in Topolšica.

Hišni posestniki v teh krajih morajo vsi, brez izjeme, vložiti davčne prijave za zgradarino za leto 1931. najkasneje do 15. avgusta 1930., drugače jih zadenejo v zakonu določene kazni, in sicer 3% od osnovnega davka, kdor ne bo vložil davčne prijave v roku do 15. avgusta t. l. in kdor ne bo davčne prijave vložil niti na pismeni poziv v nadaljnjem roku 8 dni, pa kaznen 10% osnovnega davka.

Dotični poziv se glasi:

V smislu čl. 34. zakona o neposrednih davkih se mora vzeti sezonska vsota najemnine kot letna najemnina v vseh onih slučajih, v katerih se zgradba oddaja v najem ali uporablja samo za časa sezone.

Z ozirom na to in v zvezi z odredbo člena 105. zakona o neposrednih davkih se odreja, da vse davčne uprave takoj pričnejo s pripravami za razpored zgradarine sezijsko uporabljenih hiš za leto 1931. V to svrhu morajo davčne oblasti prve stopnje pozvati vse davčne zavezance zgradarine v krajih, ki se smatrajo za zdravilišča in letovišča (kakor smo jih zgoraj navedli), da vložijo davčne prijave za razpored davka od dohodkov zgradb za leto 1931. do 15. avgusta 1930.

Za sezonsko najemnino se smatra v dobi sezone faktično sprejeta najemnina ali pa vrednost najemnine, ki se plača za enako sezijsko stanovanje. V letoviščih in zdraviliščih, katera so zgoraj naštet, velja ta poziv za vse davčne obvezance zgradarine.

V ostalih krajih smatrajo se za sezonska stanovanja one hiše, ki se ne uporabljajo celo leto, nego stoje prazne večji del leta, kakor tudi zgradbe v kopalniščih in letoviščih, ki sicer niso zgoraj naštet, pa se uporabljajo samo nekaj časa v letu.

Ako se take hiše uporabljajo samo v enem delu za sezijo, a v drugem delu v celem letu, potem se v rubriki davčne prijave vpiše sezonska najemnina samo za oni del zgradbe, ki se sezonsko uporablja, a za oni del hiše, ki se uporablja celo leto, vpiše se v to določeno rubriko letna najemnina, ki se plača v času vložitve prijave po tem razpisu. Ako je zgradba celo sezono oddana v najem enem najemniku, potem mora ta najemnik potrditi vsoto sezonske najemnine. Ako je zgradba za časa sezone oddana raznim osebam, tedaj mora hišni lastnik brez podpisa najemnikov sam prijaviti sezon-

ska najemnino, pač pa mora v rubriki 2 vpisati imena vseh najemnikov in kraj rednih bivališč.

Ako lastnik za časa sezone sam stanuje v hiši ali jo drugemu brezplačno prepusti, mora se vrednost sezonske najemnine s parifikacijo (primerjanjem z drugimi stanovanji) ugotoviti. Ako se zgradba ali stanovanje tudi po sezoni uporablja, potem se mora davčna podlaga utrditi na podlagi letne in ne sezonske najemnine. Ako lastnik zgradbe v enem delu leta stanovanje sam uporablja, a za časa sezone oddaja v najem, tedaj se letna najemnina računi sorazmerno nižje, prištevši še k njej sezonsko najemnino.

Ako je stanovanje oddano v najem s pohištvom, vrtom, zemljiščem, postrežbo itd., je treba priložiti pogodbo o najemu.

Davčne uprave imajo zlasti preiskavati in ugotoviti, ako so prijavljena vsa sezonska stanovanja, in ali so cene dotičnemu kraju primerne, dalje če so podatki v prijavi zanesljivi in pravilni in če so prijave podpisane od najemnikov. Katere prijave ne odgovarjajo tem določilom, se ima najemnina parificirati v smislu člena 34, oziroma po odredbah pravilnika k členu 120 A 11.

Davčno prijavo je vložiti za vsak objekt posebej, ki je v katastru popisane zase, torej za vsako hišo posebej. Zgradarske prijave je vložiti tudi za one zgradbe, ki uživajo začasno davčno prostost. Zgradarsko prijavo izpolni faktični lastnik hiše, za pravne osebe njihov predstavnik, za mladoletne njihovi roditelji ali varuhi in za mase njihovi zastopniki. Prijave mora vložiti pooblaščenec s pooblastilom. Vsakega najemnika je treba v prijavi vpisati pod posebno vrstno številko.

Pod kosmatim donosom je razumeti vsako odškodnino, ki jo najemnik daje lastniku hiše za uporabljanje zgradbe.

Davčne prijave je oddati osebno proti potrdilu ali po pošti pri županstvu ali pa direktno davčni upravi v priporočenem pisnu.

Kako morajo posestniki postopati pri napravi prijav za sezijška stanovanja, ki jih oddajajo v najem s pohištvom, perilom, postrežbo, vse to smo natanko obrazložili v »Mojem Domu« št. 12 leta 1928. Ponovno opozarjamo, da je treba od opreme plačati rentni davek, ki je višji od zgradarine, ravnotako tudi od najemnine za vrt. Hišni posestniki, ki rabijo kako posojilo glede naprave navedenih prijav, naj se takoj obrnejo osebno ali pismeno na našo društveno pisarno v Ljubljani.

Mesta Kranj, Kamnik in Radovljica so bila izločena vsled odloka ministrstva financ iz vrst letovišč; tedaj v teh krajih ni potreba sedaj vlagati navedenih davčnih prijav.

Tiskovine za prijavo zgradarine se dobe v naši pisarni.

Zakon

o izpremembah in dopolnitvah zakona o neposrednih davkih.*

Zakon o neposrednih davkih z dne 8. februarja 1928. z njegovimi poznejšimi izpremembami in dopolnitvami se izpreminja in dopolnjuje tako:

§ 1.

V tretjem odstavku člena 4. se črtata besedi: »in predhodnega«.

§ 2.

Točka 2., člen 27., se izpreminja in se glasi:

* Objavljen v Službenem listu št. 35/10 z dne 27. junija 1930.

»2. Dopolnilni davek po vsoti skupnega katastrskega čistega dohodka vsega davku zavezanega zemljišča istega zavezanca v območju ene davčne uprave, zmanjšanega za ustrezni del katastrskega čistega dohodka, od katerega se je prejšnje leto odpisal davek zaradi elementarne škode (čl. 12.).

Dopolnilni davek znaša na osnovi, po katastrskem čistem dohodku po prejšnjem odstavku:

do	2.000 Din	2-0%
preko	2.000 Din do 4.000 Din	3-0%
preko	4.000 Din do 6.000 Din	3-5%
preko	6.000 Din do 8.000 Din	4-0%
preko	8.000 Din do 10.000 Din	4-5%
preko	10.000 Din do 12.000 Din	5-0%
preko	12.000 Din do 15.000 Din	5-5%
preko	15.000 Din do 20.000 Din	6-0%
preko	20.000 Din do 30.000 Din	6-5%
preko	30.000 Din do 50.000 Din	7-0%
preko	50.000 Din do 100.000 Din	7-5%
preko	100.000 Din	8-0%

Na skupni katastrski čisti dohodek, ki ne presega 1000 Din, se ne plačuje dopolnilni davek.

Dopolnilni davek po višji stopnji ne more biti večji od davka po najbližji nižji stopnji, povečanega za razliko, zaradi katere se uporablja višja stopnja.

Na dopolnilni davek se ne morejo nalogati nikake samoupravne doklade.»

§ 3.

V členu 30., drugi odstavek, se dodajo po besedi »zakloni« besede: pletene zgradbe ali njim ustrezne primitivne zgradbe, zložene iz neobdelanega kamna.

§ 4.

V členu 32., točka 2., se dodaja: »ali služijo neposredno za stanovanje državnih ali samoupravnih uslužbencev, kolikor so samoupravne edinice po zakonu ali pogodbi zavezane dati tem uslužbencem stanovanje v naravi.«

V členu 32., točka 4., se dodaja: »verski, kulturno-zgodovinski spomeniki, zgradbe, ki se uporabljajo neposredno za cerkveno-prosvetne namene, zavodi za cerkvene potrebe, arhierejski, nadškofijski, škofijski in župnijski domovi, kakor tudi domovi, ki se dajejo neposredno za stanovanja verskim poglavarjem in duhovnikom ostalih z zakonom priznanih veroizpovedanj.«

§ 5.

V členu 34. se dodaja nova točka: »4. za zgradbe, izvzemši državne zgradbe in zgradbe samoupravnih edinic, za katere je prijavljena letna kosmata najemnina v vrednosti, manjši od običajne kosmate najemnine, ki se more po prilikah predmeta, kraja, časa in namena za njo doseči, se ugotovi davčna osnova po določilu točke 2., toda s tem se davčni zavezanec ne oprošča odgovornosti po členu 142. zakona o neposrednih davkih.«

§ 6.

V členu 37., II. odstavek, se namesto besed: »ta davčna olajšava se daje za 20 let v krajih s preko 50.000 prebivalci, v ostalih pa za 10 let za vse zgradbe, ki so« postavlja: »ta davčna olajšava se daje: za 20 let v krajih s preko 50.000 prebivalci, potem v krajih, v katerih je sedež banovine, v mestu Sušaku in za zgradbe v okolišni črti v krajih, ki se po členu 36. proglašajo za kopaljšča in letovišča, v ostalih krajih pa za 10 let, za vse zgradbe, ki so.«

Na koncu člena 37. se dostavljajo novi odstavki, ki se glasé:

»Zgradbe ali deli zgradb z davčnimi olajšavami niso zavezane nikakemu samoupravnemu davku in samoupravni dokladi. Na ostale zgradbe, na katere se sme odmeriti samoupravna doklada na neposredni davek, se ne more nalogati nikaka samostojna, samoupravna davščina v zvezi z zakupnim razmerjem (gostaščina).

III. Za zgradbe po vaseh, zunaj mestnih, kopaljških in letoviških okolišev, ki niso oproščene davka po členu 32. in se ne dajejo v najem, in ki služijo izključno za stanovanje poljedelcem in malim obrtnikom, se odmerja zgradarina, osnovna in dopolnilna, po številu prostorov za stanovanje in kosmati najemnini, ugotovljeni v naslednji tabeli:

Število izb	V vaseh neglede na število prebivalcev	V vaseh s sedežem sredi in zunaj okoliša mest, kopaljšč in letovišč
Kosmata najemnina dinarjev		
1.	300—	400—
2.	550—	700—
3.	750—	950—
4.	900—	1150—
5.	1000—	1300—
	vsak prostor nad pet sob 75—	100—

S prostori za stanovanje se razumeva vsak oddelek, ki je prirejen ali je prikladen za stanovanje.

Samo tisti obrtnik se smatra za malega obrtnika, ki ne dela z več nego dvema pomočnikoma.

Ako se take zgradbe v teku leta dajo v najem, se odmeri davek, počenši z mesecem, ki sledi času, ko se je dala zgradba v najem, po točki 1., 1. in 2., člena 37.

Posestniki zgradb, omenjenih v točki III., niso dolžni podajati letne prijave o višini dohodka zgradbe, dokler je ne dajo v najem. Davek od takih zgradb se odmerja na osnovi katastrskih podatkov.

§ 7.

Na koncu člena 40. se dostavljata dva nova odstavka, ki se glasita:

»Za zgradbe, ki uživajo davčno olajšavo po členu 37., točka II., se ne dovoljuje odpis po tem členu. Po tem členu se odpisuje davek na podstavi predloženih prijav dvakrat na leto, in sicer: za prvih 6 mesecev davčnega leta meseca julija, za drugih 6 mesecev pa meseca januarja.«

§ 8.

V členu 42. pod naslovom »druga skupina«, v točki 4., se dostavlja: »mali prodajalci monopolskih stvari, taksnih vrednosti, poštnih in davčnih znamk in kolektorji srečk razredne loterije.«

V istem členu pod naslovom »tretja skupina« se dodaja nov stavek, ki se glasi: »Semkaj spadajo izvoščki (enovprežniki), fijakerji in avtotaksi, ako vršijo posel sami in nimajo več nego en voz.«

V istem členu pod naslovom »prva skupina« se preneseta točki »8.« in »11.« pod naslov druge skupine in postaneta v njej »5.« in »6.«.

V prvi skupini postane iz točke »9.« točka »8.«, iz točke »10.« točka »9.«, iz točke »12.« točka »10.«, iz točke »13.« točka »11.« in iz točke »14.« točka »12.«.

§ 9.

V členu 43. se dodaja v prvem odstavku nov stavek, ki se glasi: »izjemoma se davčnim zavezancem druge skupine točke 4. odmerja osnovni davek vedno z ustrezno stopnjo člena 59. z ozirom na tisto poslovanje, ki je predvideno pod omenjeno točko.«

§ 10.

V členu 44. se dostavlja nov odstavek, ki se glasi: »Samo pri industrijskih podjetjih in tistih obrtnih podjetjih, za katera ugotovi finančna direkcija, da so večjega obsega, se smatrajo vse stroke podjetja za en davčni predmet. Davčno osnovo določi v tem primeru tisti davčni odbor, ki je pristojen za glavni posel. Osnovni davek kot osnovo za odmero samoupravnih doklad razdeli v teh primerih davčna uprava po odredbi člena 88. zakona.«

§ 11.

V členu 48. se izpreminja zadnji stavek in se glasi: »Davčni zavezanci, ki ne prijavijo začetka davčne obveznosti po tem členu, se kaznujejo po odredbah člena 138. zakona o neposrednih davkih, tisti pa, ki ne prijavijo pravočasno prestopa obveznosti, se oprostitjo davka samo za čas po začetku meseca, ki sledi prijavi, ter do konca dotičnega leta.«

§ 12.

V členu 59., odstavek prvi, pred št. 4., se črta »in« in se po številki 4. v četrti vrsti dostavlja: »5. in 6.«.

§ 13.

V členu 71., pod točko III., se črtajo besede: »ki obrtoma vršé bančne posle.«

§ 14.

V členu 82. se izpreminja točka 1., in se glasi: »neposredni davek in samoupravna doklada, ki sta plačana po tej obliki.«

V istem členu se točki 4. dodaja: »neobdavčene obresti od hranilnih vlog in tekočih računov, prejete od drugih podjetij, ki so zavezana javnemu polaganju računov.«

§ 15.

V členu 83., točka 7., se po besedi »posebne« dostavlja »(toda ne obče)«.

§ 16.

V členu 100. se dostavljata dva nova odstavka, ki se glasita:

»Na zahtevanje davčnega oblastva je vsak razprodajalec tobaka in taksnih znamk dolžan prevzeti tudi prodajanje davčnih znamk in jih imeti stalno v količinah, ustrezajočih prometu. Ako razprodajalec ne ugotovi te zahteve, se mu prepove tudi prodaja taksnih znamk, v skrajnem primeru pa se mu odvzame tudi dovoljenje za prodajanje monopolskih predmetov vobče.

Prodajalcem davčnih znamk se prizna v breme dohodka od te davčne oblike provizija 4%.

Dosedaj napravljeni izdatki na ime te provizije se odobrujejo.

§ 17.

V členu 114., v drugem odstavku, se črtajo besede: »ki stanujejo v dotičnem srezu (odnosno kraju) najmanj 5 let« in na koncu istega odstavka se dostavlja nov stavek: »Za izvoljene člane je potrebno razen tega, da stanujejo v dotičnem srezu (odnosno kraju) najmanj 5 let.«

§ 18.

V členu 119. se izpreminja drugi odstavek in se glasi: »Davčni odbor sklepa z večino glasov prisotnih članov. Predsednik glasuje samo tedaj, kadar so glasovi enako porazdeljeni ali kadar vsaj polovica članov glasuje za eno in isto oceno. Ako pri glasovanju ni vsaj polovica članov glasovala za isto oceno, se doda glas, ki je za davčnega zavezanca najneugodnejši, sledočemu glas, ki je za davčnega zavezanca ugodnejši, in potem odloča predsednikov glas. Ako bi se z glasom predsednika ne dobila večina, potem se najneugodnejši glasovi, pa naj bo tudi predsednikov glas, prištejejo sledečemu za zavezanca ugodnejšemu glas.«

§ 19.

V členu 121. se dostavlja po prvih treh odstavkih nov odstavek, ki se glasi:

»Prav tako postopa pristojno davčno oblastvo tudi tedaj, kadar ugotovi v že izvršeni odmeri davka računске pogreške ali pogreške v tehnični sestavi davčne osnove. Popravki pogreškov take narave in v korist davčnega zavezanca se smejo izvršiti po tem načinu samo na prošnjo davčnega zavezanca.«

V istem členu se dostavljajo na koncu štirje novi odstavki, ki se glasijo:

»Odločbe o odmeri društvenega davka so podvržene naknadnemu pregledu po davčnem oddelku ministrstva za finance. Ako se s pregledom ugotovi, da je davek odmerjen v manjšem znesku, kakor bi bilo treba po zakonu, se odmera popravi, kolikor od dostavitve odločbe ni prešlo več nego dve leti.

Ako se je davčni zavezanec pritožil zoper odmero davka na ministrstvo za finance, se sme odmera popraviti tudi glede onih vprašanj, ki jih ne obsega pritožba.

Odmera davka se naknadno ne more popravljati glede onega vprašanja, ki ga je državni svet konkretno pravomočno razsodil.

Zoper naknadno popravljeno odmero davka se sme davčni zavezanec pritožiti na državni svet v roku 30 dni od dostavitve odločbe.

Cenzura po tem paragrafu obsega tudi odmero, izvršeno za davčno leto 1929.

§ 20.

V členu 134. se namesto dosedanjega petega odstavka vstavljata dva nova odstavka, ki se glasita:

Polovico članov reklamacijskega odbora in njih namestnike postavi po svobodni izbi in na predlog davčnega oblastva druge stopnje davčni oddelek ministrstva za finance. Za drugo polovico članov delegira vsaka zbornica iz vrst davčnih zavezancev po enega člana in enega namestnika. Tako delegirani član, kakor tudi njegov namestnik, mora biti iz kraja, kjer zaseda reklamacijski odbor. Ako je število takih zbornic večje od števila druge polovice odbornikov, pozove predsednik po svoji izbi izmed delegiranih članov samo potrebno število; pri tem pa je paziti, da bo v odboru navzoč vsekakor predstavnik zbornice tiste stroke, kateri pripada davčni zavezanec. Ako pa je število zbornic, kojih uradno področje se razteza na področje reklamacijskega odbora, manjše ali je enako drugi polovici števila odbornikov, delegira vsaka zbornica po enega člana in enega namestnika, trgovinska zbornica pa še tudi toliko članov, odnosno namestnikov, kolikor jih nedostaja do polovice, števila odbornikov.

Ako kaka zbornica v roku, ki ga odredi finančna direkcija, ne določi svojih delegatov za člane reklamacijskega odbora, postavi finančna direkcija potrebno število članov po svobodni izbi ter iz vrst davčnih zavezancev.

Zadnji odstavek istega člena se izpreminja in se glasi: »V ostalem veljajo tudi za reklamacijski odbor odredbe členov 114., 115., 117., 118., 119., 120. in 121.«

§ 21.

V členu 137., točka 2., se po »15%« dostavlja »minimalnega, odnosno«.

§ 22.

V členu 141. se dodaja po prvem odstavku nov odstavek, ki se glasi:

»Za vsak davek, ki je plačan pri občini ali mestu na račun državne blagajne, odgovarjajo v prvi vrsti občinski, odnosno mestni organi, ki so pooblašteni za sprejemanje. V drugi vrsti odgovarja tako za postopke po tem odstavku, kakor tudi za postopke ali opustitve svojih organov po prvem odstavku tega člena tudi sama občina (mesto) s pravico do povračila od odgovornih organov.«

§ 23.

V členu 146. se dostavlja v prvem odstavku: »pa tudi sam davek na nepremičnine uživa zakonsko pravico prvenstva, ako ni starejši od treh let.«

§ 24.

V točki 2. člena 151. se črtajo besede: »ti stroški« in se postavlja namesto njih

besede: »stroški za popis«; in namesto besede: »ti stroški ne smejo biti nikoli manjši« se postavlja: »povračilo eksekutivnih stroškov ne sme biti nikoli manjše«.

§ 25.

V členu 29. uredbe o zavarovanju, prisilnem izterjevanju in neizterljivosti davkov z dne 19. novembra 1928., št. 148.000, se dodajajo tretjemu odstavku besede: »toda nikoli ne sme biti manjša od 10 dinarjev.«

§ 26.

V členu 97. iste uredbe se dostavlja točki 1.: »Ako se je dolжник neznan kam izselil in ni zapustil niti premičnega niti nepremičnega imetka, iz katerega bi se mogel izterjati davek.«

V točki 3. istega člena se črta beseda: »petem« in namesto nje se postavlja beseda »tretjem« in dostavlja se nov stavek, ki se glasi:

Izjemoma se sme davek odpisati tudi pred pretekom tretjega leta, ako je iz izvršenih aktov, pa tudi drugače po prepričanju občinskega in tudi davčnega oblastva ugotovljeno, da ni upanja, da bi se mogel davek vobče izterjati v doglednem času.«

§ 27.

V zakonu o neposrednih davkih je treba povsod, kjer se govori o generalni direkciji davkov, postaviti po zmislu besed: »Davčni oddelek ministrstva za finance.« Prav tako je treba namesto »oblast«, »oblastni odbor« dostaviti: »banovina«.

§ 28.

Dokler se ne odobrijo davčni letni računi do konca 1928., se smatra začasno prenos tistega salda v davčno leto 1929. za pravilen, ki rezultira iz individualnih zaključkov partijalnika za leta 1925. do 1928. Davčni računi za leto 1929. se odobrijo, kolikor so v vsem ostalem pravilni, tudi prej, preden se odobré davčni računi predhodnih let.

Minister za finance se pooblašča, da v sporazumu z glavno kontrolo izda navodila za sestavljanje davčnih računov za 1925. do 1928. s tem, da se izjemno od zakona o glavni kontroli in neposrednih davkih sme za Srbijo in Črno Goro sestaviti račun za ta leta hkratu.

Popravki v zadolžitvi in razdolžitvi po tako odobrenih računih za leta 1925. do 1928. se izvrše v davčnih knjigah tistega leta, v katerem je račun odobren.

§ 29.

Odredbe tega zakona se uporabljajo z veljavnostjo od 1. januarja 1930. Dokler se sestava reklamacijskega odbora ne prilagodi predpisom tega zakona, ostanejo v funkciji dosedanja člani tega odbora.

Samo kazenske odredbe tega zakona veljajo od dne, ko stopi ta zakon v veljavo, odredba § 6. o gostaščini pa od 1. januarja 1931.

§ 30.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih Novinah«.

V Niški Banji, dne 18. maja 1930.

Aleksander s. r.

Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja,

divizijski general: Peter Živković s. r.

Videl in pritisknil državni pečat
čuvar državnega pečata,

minister pravde: dr. M. Srškić s. r.

Minister za finance: dr. S. Švrljuga s. r.

Pravilnik

k zakonu o izpremembah in dopolnitvah zakona o neposrednih davkih.*

K § 1.

V členu 4. pravilnika k zakonu o neposrednih davkih se črta drugi odstavek točke 11.

K § 2.

Točka 6. pravilnika k členu 27. se izpreminja in se glasi:

Ko se odmerja dopolnilni davek, je treba v vsakem primeru paziti na pravilo, da ne sme biti davek po višji stopnji večji od davka po najbližji nižji stopnji, povečanega za razliko, zaradi katere se uporablja višja stopnja, na primer: osnova dopolnilnega davka v 15. stolpcu znaša 8.010 Din. Po ustreznih 4-5% stopnji bi znašal davek 360·45 Din; toda ker znaša davek po najbližji stopnji na 8000 Din (4%), znaša 320·40 Din, razlika, zaradi katere se uporablja višja stopnja (8.010—8.000), znaša 10 Din, tako da znaša dopolnilni davek 320·40+10, torej 330·40 ali zaokroženo 330 Din.

K § 3.

Po točki 6. k členu 30. se dodaja nova točka, ki se glasi: »Zgradbe, narejene iz pletenja, šibja, neobdelanega ali za gradnjo drugače neuporabnega lesa, bodisi da so ometane z blatom ali brez tega, kakor tudi gradnje, zložene iz neobdelanega kamnja, kakršne se navadno nahajajo na periferijah mest in trgov in ki jih uporabljajo najsiromašnejši sloji naroda, se ne smatrajo za zgradbe vobče.«

Dosedanja točka »7.« postane točka »8.« s tem, da stoji namesto »2.—6.«, »2.—7.«.

K § 4.

K točki 2. člena 32. se dodaja nov odstavek, ki se glasi: »Zgradbe samoupravnih edinic ali drugih javnopravnih teles, ki služijo za stanovanje državnih ali samoupravnih uslužbencev, pa so oproščene davka, ako so samoupravne edince po zakonu ali pogodbi zavezane, dajati tem uslužbencem stanovanje v naravi.«

Točka 4. člena 32. se izpreminja in se glasi: »Cerkve, kapele, džamije, sinagoge in samostanske zgradbe ali deli zgradb, ki niso dane v najem, ki se uporabljajo neposredno za cerkveno-prosvetne namene in za stanovanje arhijereja, nadškofov, škofov, župnikov in verskih poglavarjev vseh z zakonom priznanih veroizpovedanj. Z zakonom priznana so naslednja veroizpovedanja: pravoslavno, katoliško-rimsko in grškega obreda, evangelsko, kalvinskega in luteranskega obreda, starokatoliško, židovsko, vsi trije obredi, muslimansko in baptistično. Razen tega se oproščeni davka vsi verski in kulturnozgodovinski spomeniki in zavodi za cerkvene potrebe.«

K § 5.

Točka 11. člena 34. se izpreminja in se glasi: »Ako davčni zavezanec prijavi letno kosmato najemnino v vrednosti, ki je manjša od običajne kosmate najemnine, ki se more v dotičnem kraju doseči v času, ko se predloži prijava, z ozirom na lego zgradbe in namen, kateremu služi, ugotovi davčna uprava vrednost letne najemnine, primerjaje jo z najemninami, ki se plačujejo za slične zgradbe ali stanovanja in lokale v času, ko je bilo treba vložiti prijavo. Tako postopa davčna uprava tudi tedaj, kadar je zgradba oddana v najem, ako prijavljena najemnina ne odgovarja krajevnim razmeram. Pri primerjanju morajo organi paziti na vse okoliščine in činjenice, od katerih je odvisna višina najemnine, in obrazložiti svoj postopek na davčni prijavi

* Objavljen v Službenem listu št. 36/10.

sami s tem, da navedejo objekt, s katerim se je primerjalo, in da podajo vse momente sličnosti med primerjanima objektoma.

Za državne zgradbe in zgradbe samoupravnih edinic ne velja ta odredba, temveč davčna osnova se ugotovi po najemini, ki se pokaže v davčni prijavi.

K § 6.

K členu 37. se dodajajo nove točke, ki se glasijo:

10. Zgradbe z davčno olajšavo niso podvržene nikakemu samoupravnemu davku in dokladi.

11. Zgradbe kmetovalcev po vaseh, v katerih je sedež sreza, in po vaseh, ki imajo več nego 5.000 prebivalcev, potem zgradbe malih obrtnikov v istih krajih in zunaj mestnih, kopaljskih in letoviških okolišev se obdavčijo po posebni tabeli, v kateri je kosmata najemnina z zakonom določena po številu oddelkov za stanovanje. Ta tabela je razdeljena v dva dela. Po prvem delu te tabele, v kateri je kosmata najemnina nižja, se obdavčujejo zgradbe poljedelcev in malih obrtnikov po vaseh z več nego 5.000 prebivalci, v katerih nima sedeža sreski poglavar. Po drugem delu tabele se obdavčujejo zgradbe malih obrtnikov izven okoliša mest, kopaljskih in letoviških in zgradbe poljedelcev v vaseh s sedežem sreza. Zgradbe poljedelcev izven okolišne linije teh krajev so oproščene od davka pod pogoji člena 32., točka 15.

Katastrski listi vseh teh zgradb se morajo zaradi kontrole in pravilne odmere izločiti iz katastra za ostale zgradbe. Posestniki teh zgradb so oproščeni tudi dolžnosti prijavljati najemnino, kolikor jih ne dajejo v najem.

Davek za te zgradbe se odmerja po naslednjem primeru: v vasi Očaci, v kateri je sedež sreza, se nahaja zgradba z devetimi izbami. Na to zgradbo se odmeri zgradarina tako, da se v tabeli vpisana kosmata najemnina za pet izb v znesku 1.300 Din poveča za 400 Din, to je za vsako izbo čez pet po 100 Din, kar znaša vse skupaj 1.700 Din. Od take ugotovljene kosmate najemnine se mora po določilu člena 36. odbiti za stroške vzdrževanja, upravljanja in amortizacije 30%, to je 510 Din, tako da ostane za davčno osnovo 1.190 Din. Na to vsoto se mora odmeriti osnovni davek s 142:80 Din in dopolnilni davek s 23:80 Din, tako da znaša vsota osnovnega in dopolnilnega davka 167 Din z ozirom na določilo člena 6. Ako lastnik take zgradbe poseduje razen tega tudi zgradbo, ki jo daje v najem, potem se za zgradbo, ki jo sam uporablja, odmeri osnovni davek, kakor je prej rečeno, za odmero dopolnilnega davka pa se združijo davčne osnove obeh zgradb, to je one, ki jo daje v najem, in one, ki jo sam uporablja.

Ako se zgradbe, za katero je davek odmerjen po prej omenjeni tabeli, v teku leta dá v najem, potem se, počenši z mesecem, ki sledi času, ko se je dala zgradba v najem, odmeri davek po točki 1. in 2. čl. 37., davek, odmerjen po omenjeni tabeli, pa se zaračuna od tega meseca do konca leta.

K § 7.

K členu 40. se dodaja nova točka, ki se glasijo: »6. Prijave, ki dojdejo po tem členu davčni upravi, se morajo imeti v posebni evidenci. Po predloženih prijavah vrši davčna uprava vsak mesec sama, v zunanjih občinah pa po občinskih oblastvih kontrolo, ali se zgradba ponovno uporablja, in ugotovi v prijavi sami dejansko stanje. Vse prijave te vrste, ki dojdejo davčni upravi za prvih 6 mesecev vsakega leta, pošlje, preden izda po njih odločbe o odpisu, najkasneje do 10. julija finančni direkciji, oziroma inspektoratu s pripravljenimi odločbami v revizijo. Finančna direkcija (inspektorati) pregleda hitro, naj-

kasneje pa do konca julija, odločbe in jih s svojimi eventualnimi popravki vrne davčnim upravam, ko je v svoji sreski knjigi izvedla izpremembe. Po prejemu revizijske odločbe direkcije (inspektorata) izvrši davčna uprava nadaljnji postopek kot oblastvo prve stopnje. Ako se take prijave ne opremijo bodisi z zapisniškim poročilom o kontroli uporabljanja, bodisi s poročilom občine, nosijo odgovorni uradniki davčne uprave solidarno odgovornost za ves davek, ki bi se zaradi tega moral odpisati po teh prijavah. Po prijavah, ki dojdejo upravi v teku druge polovice leta, se postopa na isti način in v ustreznih rokih.«

V četrtem odstavku točke 2., člena 40. se črta zadnji stavek.

K § 8.

V pravilniku k členu 42. pod naslovom prva skupina se preneseta točki »8. in 11.« pod naslov druge skupine in postaneta tam točki »5. in 6.«.

V točki 4. druge skupine se dodaja »mali prodajalci monopolnih predmetov, taksnih vrednostnic, poštnih in davčnih znamk in kolektorji srečk razredne loterije.«

K § 9.

V pravilniku k členu 43. se med prvi in drugi odstavek vstavlja nov odstavek, ki se glasijo:

»Izjemno od določila prednjega odstavka se obdavčijo zakupniki zemljišč, ako ga sami obdelujejo, potem prodajalci monopolnih predmetov, taksnih vrednostnic, poštnih in davčnih znamk in kolektorji srečk razredne loterije od tega poslovanja s 6% stopnjo iz člena 59. Ako se ti davčni zavezanci bavijo tudi s takimi posli, ki spadajo pod večjo stopnjo, potem se večja stopnja uporablja na davčno osnovo, ugotovljeno za to poslovanje.«

K § 10.

Odstavek 4. pravilnika k členu 44. se izpreminja in se glasijo:

Pri industrijskih podjetjih in tistih obrtnih podjetjih, glede katerih finančna direkcija ugotovi, da so večjega obsega, se smatrajo vse stroke podjetja za en davčni predmet. Da bi mogla finančna direkcija izdati tako odločbo, se obrnejo dotična obrtna podjetja s predstavko na finančno direkcijo. Predstavko je treba vložiti najmanj dva meseca pred začetkom delovanja v davčnem odboru. V taki predstavi je treba zahtevati mnenje direkcije obrtne in industrijske zbornice, odločitev pa se mora izdati vsekakor pred začetkom delovanja pred davčnim odborom.

K §§ 11., 12. in 13.

Brez navodila.

K § 14.

V točki 1. k členu 82. se dodaja po besedi »davek«: »kakor tudi samoupravne doklade, plačane po tej obliki.«

Odstavek 2. iste točke se črta.

K § 15.

Brez navodila.

K § 16.

Odstavka 6. in 7. pravilnika k členu 100. se črtata in se dodaja nov odstavek, ki se glasijo:

»Davčne znamke se prodajajo v davčnih upravah in pri malih prodajalcih tobaka in taksnih znamk in se ne smejo pri nikomur drugem kupovati. Prodajalci dobivajo davčne znamke od davčnih uprav po obrazcu za dobivanje taksnih znamk in jih morajo stalno imeti v količinah, ki ustrezajo prometu. O priliki izročitve znamk malim prodajalcem priznavajo uprave istočasno tudi provizijo od 4% na breme dohodka od uslužbenskega davka. Tako gle-

de dobivanja kakor tudi glede knjiženja provizije se izdajo posebna navodila.

K § 17.

Brez navodila.

K § 18.

Drugi odstavek k členu 119. se izpreminja in se glasijo:

»Odloča se s poimenskim glasovanjem; sklep pa je to, za kar glasuje večina prisotnih članov odbora. Ako so glasovi članov porazdeljeni na dvoje mnenj ali ako je najmanj polovica članov glasovala za isto oceno, glasuje tudi predsednik. Ako se tudi s predsednikovim glasom ne dobi večina, se doda za davčnega zavezanca najneugodnejši glas sledečemu za davčnega zavezanca ugodnejšemu glasu, dokler se ne doseže absolutna večina.«

K § 19.

Po točki 4. k členu 127. se dodaja nova točka 5.

»Računske pogoške v odmeri davka na škodo državni blagajni, kolikor ne tangirajo vsote, ki je v evidenci v sreski knjigi direkcije, popravi pristojno davčno oblastvo s posebno odločbo, čim zapazi tako pogoško. Računske pogoške v odmeri davka na škodo davčnega zavezanca popravljajo davčna oblastva druge stopnje na prošnjo davčnega zavezanca prav tako s posebno odločbo.«

Dosedanja točka 5. istega člena se izpreminja in se glasijo:

»Vsak odlok o družbenem davku pošlje davčno oblastvo druge stopnje, ko ga je vpisalo v svojo sresko davčno knjigo, pristojni upravi prve stopnje, da se obremeni v davčni glavni knjigi v davčnem letnem računu in da se izroči (proti potrdilu) dotičnemu zavezanecu družbenega davka. Potrjene izročilnice se vrnejo davčnemu oblastvu druge stopnje, da jih vloži v akt o odmeri.

Čim postopa davčno oblastvo druge stopnje po tem, pošlje vse akte o odmeri davčnemu oddelku ministrstva za finance zaradi cenzure. Ako se s cenzuro popravi odmera davka na škodo davčnega zavezanca, izda davčni oddelek odlok, ki se mu dostavi po redni poti. Proti takemu naknadnemu odloku se lahko davčni zavezanec pritoži na državni svet v roku 30 dni.«

K § 20.

Šesti odstavek k členu 134. in 135. in do konca se črta in se glasijo:

»Polovico članov reklamacijskega odbora in njihove namestnike postavi po svobodni izbiri in na predlog davčnega oblastva druge stopnje davčni oddelek. Drugo polovico članov in njih namestnike delegirajo zbornice, in sicer vsaka po enega rednega člana in enega člana namestnika iz vrst davčnih zavezancev. Ako je število zbornic večje od števila druge polovice odbornikov, pozove predsednik na sejo izmed delegiranih samo potrebno število, pri tem pa mora paziti, da bo v odboru vsekakor navzoč predstavnik zbornice tiste stroke, kateri pripada davčni zavezanec. Ako je število zbornic, katerih uradno področje se razteza na področje reklamacijskega odbora, manjše ali enako drugi polovici odbornikov, delegira vsaka zbornica po enega člana in enega namestnika, trgovska zbornica pa še tudi toliko članov, oziroma namestnikov, kolikor jih nedostaje do polovice števila odbornikov. Ako zbornice v roku, ki ga določi finančna direkcija, ne določijo svojih delegatov za člane reklamacijskega odbora, postavi finančna direkcija potrebno število po svobodni izbiri. Član ali namestnik reklamacijskega odbora ne more biti obenem tudi član ali namestnik kakega davčnega odbora s teritorialne pristojnosti dotičnega reklamacijskega odbora.

Določila pravilnika, ki so v členih 115., 117., 118., 119., 120. in 121., veljajo tudi za poslovanje reklamacijskega odbora, samo da sejam reklamacijskega odbora praviloma ne prisostvuje davčni zavezanec ali njegov pooblaščenec.

Ker se vrši postopek pred reklamacijskim odborom praviloma brez navzočnosti davčnega zavezanca, davčno oblastvo druge stopnje vobče ni dolžno objaviti razporeda razprav, niti obvestiti davčne zavezanca o dnevu razprave njihove pritožbe. Stvar presoje reklamacijskega odbora je, ali hoče po zahtevi, izraženi v pritožbi, dovoliti davčnemu zavezancu, da tudi ustno razloži svojo pritožbo; v tem primeru pa je dolžan ga tudi obvestiti o dnevu razprave.

K § 21.

Brez navodila.

K § 22.

Po predzadnjem stavku v členu 141. se dodajata nova stavka, ki se glasita: »Organi samoupravnih teles, katerim je poverjeno izterjevanje in ravnanje z državnimi davščinami, so državi odgovorni za vsote izterjanega davka. Nedeljeno jamčijo državi za izterjani davek samoupravna telesa s pravico do povračila od odgovornih organov.

K § 23.—29.

Brez navodila.

V Beogradu, dne 23. maja 1930.
Štev. 38.515.

Minister za finance: dr. S. Švrljuga s. r.

Pritožbe proti taksam in pritožbam

Važna razzodba upravnega sodišča.

Davčna uprava v M. je odmerila pristojbine v pravdi, v kateri je bil tožnik oproščen plačila taks in pristojbin, zaradi poravnave med tožnikom in tožencem, in sicer razzodnino in hartijo od iztoževanega zneska. Tožencu je poslala davčna uprava položnico na plačilo od nje odmerjenega zneska. Proti tej odmeri se je toženez pritožil na finančno direkcijo v Ljubljani, ki je pritožbo zavrnila, ker bi ta po členu 231., točki 13., taksnega pravilnika zoper predpis pristojbin ne bila dopustna. V smislu člena 208., točki 1., citiranega pravilnika ima namreč stranka le pravico, zaprositi za povračilo pomotoma ali preveč izplačane pristojbine (takse). Proti temu odloku se je toženez pritožil na upravno sodišče, ki je z odločbo 19. 2. 1930 F 141/29-14 razzodilo, da se tožbi ugodi, izpodbijana odločba finančne direkcije v Ljubljani razveljavi zaradi nedostatnega postopanja upravnega oblastva, odnosno nezakonitosti, ker se v upravnem postopanju niso upoštevale oblike postopka.

V razlogih te razzodbe upravnega sodišča v Celju je ustanovljeno, da ima stranka, proti kateri se je bodisi s plačilnim nalogom ali na drug način odmerila pristojbina ali taksa, pravico pritožbe na finančno direkcijo in nato tudi pravico tožbe na upravno sodišče. Upravne oblasti (davčna uprava in finančna direkcija) so se do sedaj vedno sklicevale na določila člena 231., točke 13., taksnega pravilnika, po katerem pritožbe zoper predpise taks in pristojbin niso dopustne in so zato vse pritožbe, sklicevaje se na to določilo pravilnika, zavračale. V razlogih razzodbe upravnega sodišča F 141/29-14 pa je izrečeno, da so dopustne kolikor v smislu člena 23. zakona o taksah iz leta 1923., tako tudi v smislu avstrijskega in madžarskega pristojbinskega zakona proti vsakemu rešenju, razzodbi, odločbi ali plačilnemu nalogu davčnih in finančnih

oblasti redne pritožbe. V kolikor določa taksni pravilnik v členu 231., točka 13 drugače, nasprotuje ta pravilnik ministra zakonu in nima zato zakonite moči. Upravno sodišče pravi tudi, da bi se protivilo vsakemu pravnemu čutu, če bi stranke proti najvažnejšim rešitvam finančnih oblasti, to je proti plačilnim nalogom, ne imele redne instančne pritožbe. Tudi izhaja dopustnost pritožbe iz člena 22. zakona o taksah.

S to razzodbo upravnega sodišča je torej načelno izrečeno, da je dopustna pritožba proti vsakemu plačilnemu nalogu, rešitvi, odločbi, razzodbi itd. davčnih in finančnih oblasti in tako tudi pritožba na upravno sodišče, dočim so do sedaj stale naše davčne uprave in finančna direkcija na stališču pravilnika finančnega ministra, da so pritožbe nedopustne in da se morajo najprej plačati pristojbine, nato pa da ima stranka pravico, napraviti prošnjo na finančno ministrstvo za povračilo preveč ali pomotoma plačanih pristojbin ali taks.

Dr. Škapin — Maribor.

O zemljiški knjigi

(Sestavil J. Tribuč.)

(Konec.)

Tudi kdor še sploh nobene listine nima, ampak si samo hoče zavarovati vrstni red za nameravano vknjižbo, si lahko vrstni red zavaruje potom zaznambe (ne: predznambe) vrstnega reda, lastnik zemljišča lahko predlaga zaznambo vrstnega reda, na primer za nameravano najetje posojila v gotovem znesku potom navadnega (nelegaliziranega) predloga. Ta zaznamba velja običajno 1 leto, toda se more podaljšati.

Obstoječi vrstni red glede zastavne pravice je tudi mogoče poljubno spremeniti, in sicer potom izrecnega privoljenja prednika, predstopajočega upnika in lastnika zemljišča. Podpis prednika, ki daje prednost predstoječemu z izrecnim dovoljenjem vknjižbe dotične prednosti, mora biti poverjen (legaliziran).

Istočasno vloženi predlogi imajo istočasne pravice, in sicer sorazmerno višini njihovih zahtevkov (zneskov).

Enak vrstni red z glavnice imajo tudi vknjiženi pripadki, zlasti nezastarane obresti in zamudne obresti do 3 let, ter druge postranske dolžnosti do najvišjega zneska vknjižene varščine (kavecije).

Določba glede vrstnega reda glede vknjižb zastavne pravice veljajo slično tudi za druge vknjižbe v bremenskem listu ter zmiselno ravno tako za vknjižbo lastninske pravice. Tozadevni detajli pa ne spadajo več v okvir tega spisa.

Odpisi in pripisi parcel.

Vsak zemljiškknjižni vložek obstoji lahko ali samo iz ene ali pa tudi iz več parcel.

Če se posestno, oziroma lastninsko stanje vložka spremeni, se lahko parcele na podlagi tozadevnih listin poljubno pripišejo ali odpisejo, kakor to pač odgovarja dejanskemu položaju.

Vse to je samoobsebi razumljivo že iz zgornjih navedb, važno je pa pri tem to, da obdrži odpisana parcela glede obremenitve enako usodo z vložkom, od katerega je odpisana, oziroma da dobi enako obremenitev z vložkom, h kateremu se pripiše.

Glavno načelo v takih slučajih je to, da se različno obremenjene parcele (oziroma zemljišča) ne morejo združiti oziroma pripisati k drugače obremenjenemu zemljišču, oziroma vložku. Neobremenjene ali enako obremenjene parcele se lahko poljubno združijo v enem vložku. Tudi neobreme-

njeno zemljišče se lahko združi z obremenjenim, vendar postane prej neobremenjeni del potem enako obremenjen z obremenjenim delom.

Takse.

Država zahteva ob priliki prenosa lastninske pravice glede nepremičnin in premičnin, za izvršitev raznih zemljiškknjižnih vpisov ter za obravnavanje različnih zahtev in predlogov gotove takse. Tozadevno velja sedaj taksni zakon z dne 25. oktobra 1923., št. 255, in taksni pravilnik z dne 6. novembra 1923., št. 263, z naknadnimi izpremembami, od katerih so najvažnejše v finančnih zakonih naslednjih let. —

Najvažnejše taksne določbe so sledeče:

1.) Od kupnih in menjalnih pogodb ter sploh od prenosa lastnine glede nepremičnin se plača od prometne vrednosti 4 % ter 1 % banske doklade od 1. aprila 1930. naprej, torej skupaj 5 %; od premičnin se pa plača državne takse 1 % brez banske doklade.

Vse listine o prenosu lastninske pravice glede nepremičnin je treba naznaniti pristojni davčni oblasti in tozadevno takso plačati tekom 15 dni.

2.) Zadolžnice in zastavne listine se kolkujejo s 1/2 % od glavnice ter še z 1 % od glavnice in varščine.

3.) Za vknjižbo zastavne pravice znaša taksa 1 % od glavnice in varščine, prištevisi 5 Din za vlogo. Isto velja za predznambo zastavne pravice.

4.) Predlog za izbris zastavne pravice od vsake terjatve v poljubnem znesku je kolkovati s 50 Din.

Ravnatoke je kolkovati predlog za bremenena prosti odpis posameznih parcel glede vsake terjatve s 50 Din, ker se smatra razbremenitev za izbris.

5.) Poveritvena taksa znaša za vsak odpis 10 Din in 5 Din za zapisnik.

6.) Poverilna taksa za prepise je določena z 10 Din za prvo polo in s 5 Din za vsako nadaljnjo polo.

7.) Vloge, ki niso podvržene večjim taksam, je treba kolkovati s 5 Din ter z 20 Din za rešitev, torej skupaj s 25 Din. Sem spadajo zlasti predlogi za vknjižbo lastninske pravice, delitev parcel, odpis neobremenjenih parcel itd.

Navedbo drugih taks in taksnih določb opustim, ker bi šlo preko namena tega spisa.

Sklep.

Končno pripomnim, da je bil medtem končno izdelan in sprejet novi zemljiškknjižni zakon za vso državo, ki je bil že davno predviden, kakor sem to uvodoma omenil. Novi zakon soglašja, kakor sem se mogel doslej informirati, skoraj popolnoma z določbami prejšnjega avstrijskega zakona, ki je podlaga mojemu spisu. V kolikor bi pa imel važne različne določbe, bom istega obdelal takoj po izidu v dodatnem sestavku, če bo potrebno.

Če sem pojasnil čitateljem nejuristom s svojimi vrsticami vsaj glavni ustroj zemljiške knjige in tozadevnega poslovanja, sem doseel svoj namen.

Lanske odpovedi stanovanj, kakor tudi vse odpovedi za čas od 1. V. 1928. dalje so veljavne in izvršljive

Ker je »Slov. Narod« priobčil 15. julija t. l. dolg članek, v katerem je nekdo hotel po sili dokazati, da so izgubile lanske stanovanjske odpovedi izvršilno moč, smo dolžni hišnim posestnikom sledeče pojasniti:

Po zadnjih stan. zakonih je bilo deželno, oziroma okrožno sodišče druga in zadnja inštanca. Deželno sodišče v Ljubljani,

ravno tako tudi okrožni sodišči v Mariboru in Celju, pa so že leta 1928. razsodila, ko so hišni posestniki predlagali deložacije na podlagi za 1. V. 1928. podanih pravo-močnih odpovedi, da odpovedi, ki so bile podane za časa stanov. zakona z 25. V. 1925., oziroma 23. X. 1926., zoper najem-nike, ki so bili ob času, ko so bile odpo-vedi vložene, zaščiteni, veljavne in obržve izvršilno moč, čeprav so poznejši stano-vanjski zakoni odpovedanim najemnikom zaščito podaljšali. Vsled podaljšanja za-ščite je bil podaljšani zaščitenim najemni-kom le izselilni termin, pravomočne odpo-vedi pa niso ugasnile, niti niso bile uničene z novimi stanov. zakoni. Izselilni termin je podaljšani dotlej, dokler traja zaščita do-tičnih najemnikov. Zadevni sklep deželne kot rekurzne sodnije v Ljubljani, ki ga imamo ravno pri rokah, ima opr. št. R III. 206/28/1.

Pravilno je z ozirom na ta judikat stališče prvih inštanč, ki so na podlagi starih odpovedi, ki so bile podane za čas od 1. V. 1928. dalje izdale izvršilna dovolje-nja. Noben stanov. zakon od 30. IV. 1928. dalje takih odpovedi ni niti z besedo ome-nil in jih ni razveljavil; v smislu omenje-nih judikatov II. inštanče so sledeči stano-vanjski zakoni po svoji tendenci in smi-slu le samo izselitev odgodili in tozadevno derogirali § 576. c. pr. r., oziroma nared-bo dež. predsednika z 18. IV. 1890. d. z. št. 10. Stanov. zakoni, ki so stopili v vel-javo po 1. V. 1928. niso ustanavljali novih najemnih pogodb s tem, da so podaljšali zaščito, ampak so le stare najemne pogod-be podaljševali, če niso bile že s pravo-močnimi odpovedi razrušene; v slednjem slučaju pa so le izselilni termin podaljševa-li. Stanovanjsko pravo pozna le dva slu-čaja načina ustanovitve najemnih pogodb, in sicer: 1. z dodelitvijo po bivšem stano-vanjskem sodišču (essentiale negotii, t. j. najemnino je v tem slučaju določal stano-vanjski zakon sam) in 2. s prostim dogo-vorom. Nastanka najemnih pogodb ipso jure stanov. tuzemsko pravo sploh ne pozna in je tak nastanek pogodb, in to ka-kršnkoli, nn le najemnih, pravni nonsens, ker mora vendar pogodbeno voljo neki faktor suplirati, če je pogodbenik sam ni-ma. Nejuristično stališče, da so stanov. za-koni sami ipso jure ustanavljali najemne pogodbe, je nekaka juristična generativo aequivoca ali, bolj domače rečeno, nesmisel. Da pa je bilo vlagati deložacijske predloge zoper najemnike, ki so bili do 1. V. 1930. zaščiteni, v resnici med 30. VI. in 17. VII. t. l. (§ 576. c. pr. z.) pa izhaja iz § 1. zaka-na z 29. IV. 1930. ter je treba znati le samo par vrstic tega paragrafa čitati in za to ni treba kakšne druge posebne modro-sti. Enako stališče kot s sklepom R 206/28/1 iz leta 1928., je zavzelo deželno sodišče v Ljubljani tudi letos s sklepom R III 238/30 z dne 20. julija 1930., da se imajo izvršiti deložacije na podlagi starih odpovedi.

Pripominjamo, da je bilo v Ljubljani vloženi samo 25 predlogov za deložacijo, tedaj je vsako razburjenje od strani jav-nosti nepotrebno.

Razno

Odbor društva hišnih posestnikov za Maribor in okolico se je sledeče konsti-tuiral: predsednik: Glaser Julij, podpred-sednik: dr. Faninger Rihard, blagajnik: Meglič Otmar, prevodnja: Sax Hinko, ostali odborniki: Pfrimer Julij, Neger Franc, star., Murko Vid, Palaš Stanko, dr. Glančnik Fran, dr. Jurečko Ivan, Novak Albin, Si-rak Ivan; revizorji: Čopič Avgust, Šepc Marko, Šerec Josip. Prepričani smo, da bo društvo pod tem odborom zopet uspešno in vsestransko delovalo in da ga bodo pri tem podpirali prav vsi mariborski hišni posestniki brez vsake izjeme.

Zgradarina za lastna stanovanja obrtni-kov, ki nimajo več kot 2 pomočnika in st-nujejo sami v svoji hiši v vaseh, katera nimajo nad 5000 prebivalcev, je po novem spremenjenem davčnem zakonu določena po tarifu, ki ga navajamo na drugem me-stu v tej številki. Ker velja ta sprememba že za leto 1930. in ker so nekateri obrtniki bili mnogo višje ocenjeni za lastna stano-vanja kakor znaša tarif, jim svetujemo, da zahtevajo pri davčni upravi znižanje zgra-darine v navedenem smislu. Svetujemo pa, da se poprej tozadevno informirajo v naši društveni pisarni. Na pismena vprašanja bomo takoj odgovorili.

Banska doklada za leto 1930. znese 40% na vse direktne davke, a ker se po-bira šele od 1. aprila 1930. jo je računati pri zgradarini s 30%, nakar opozarjamo posestnike pri preračunavanju avtonomnih doklad.

Občinske doklade na direktne davke so v največ občinah mnogo previsoke in bo treba v prihodnje za proračune absolutno skrbeti, da se te doklade znižajo. Vsled tega je tudi nujna potreba, da se še do novega leta izda zakon o avtonomnih do-kladah in davščinah. Skupne doklade bi ne smele znašati več kot 50 do 60%, med-tem ko danes znašajo v nekaterih občinah že po več 100%.

Posestnikom v mestih, kjer se pobira vodarina, gostaščina in kanalska pristoj-bina, v njih lastnem interesu nujno svetu-jemo, da teh doklad vsled spremenjenih zakonitih določil ne računajo najemnikom posebej, temveč da določajo skupno naj-mnino z dokladami vred.

Ljubljanske in okoliške hišne posest-nike ponovno nujno prosimo, da izpraz-njena stanovanja oddajajo samo potom na-še Realitetne pisarne. Nešteto je slučajev, ko gospodarji oddajo stanovanja potom in-seratov in pri tem velikokrat nasedejo naj-slabšim plačnikom.

Ljubljanska občina ljubljanska je po-novno odpovedala stanovanje 48 najemni-kom, ker ne plačujejo najemnin ali pa kršijo hišni red. Zaostanek na najemni-nah znaša baje okrog pol milijona dinar-jev in se čudimo mestnemu magistratu, kako je moglo priti do tega, ko bi vendar kot oblast morala skrbeti za to, da se na-jemnine v redu plačujejo. Neki ljubljanski dnevnik pa piše, da ima mestni magistrat vzrok za odpoved, drugi hišni posestniki, ki pa nimajo nobene oblasti v rokah, pa takih vzrokov nimajo. To je taka logika, da Bog pomagaj! Če ima mestni magistrat vzrok za odpoved, jih imajo hišni posest-niki še več. Sicer pa odpade prav malo število odpovedi na ostale hišne posest-nike.

Smeti.

Mesta rastejo in rastejo in uprave ve-likih mest nimajo skrbeti samo za vodo, tlakovanje, čiščenje in škropljenje ulic in trgov, za promet itd., temveč nastajajo jim težkoče, na katere svojčas gotovo nihče mislil ni. Tako vprašanje je: kam s smetmi? Kakih 165 milijonov kubičnih metrov sme-ti morajo zvoziti uprave evropskih mest letno iz mestnega ozemlja. Ta letna koli-čina tehta približno 110 milijonov ton. Ka-ko velika je ta množina, moremo šele poj-miti, ako pomislimo, da bi bilo treba za prevoz 7 milijonov tovornih vagonov. Ker imajo posamezne velike evropske države, kakor Francija, Nemčija itd. le kakih pol milijona tovornih vagonov, vidimo, da bi bilo treba naložiti vse tovarne vagone ta-ke države 14krat, ali: za enkratno naloži-tev trebali bi tovarne vagone cele Evrope. Ako bi spravili vse te smeti na en kup, ka-terega premer bi znašal 1 km (1000 m), bi bil visok kup (gora) nad 600 m. Iz Berlina izvozijo letno ca. poldrugi milijon ton smeti. Prebivalci jih odlagajo v truge in

nekdo je izračunal, da bi tvorile te truge, postavljene ena za drugo, vrsto, ki bi se-gala od Berlina do Pekinga (na Kitaj-skem). Te truge napolni Berlin vsak me-sec enkrat. Pred nekoliko desetletji je pro-pagiral v Nemčiji nekdo, da bi se porabile smeti za kurjavo. To pa se ni izplačalo in se rabijo dandanes smeti večinoma za za-sipanje in za gnoj (kompost, mešanica). Pač pa poberejo iz smeti stvari, ki imajo kaj vrednosti, tako posebno lonce in drugo posodo, konzervne škatlje itd., kar pora-bijo kot staro železo. J. J.

Egidij Šušteršič

Ljubljana, Križevniška ulica št. 6

se priporoča za izvršitev

vseh slikarskih del po najmodernejših vzorcih in ugodnih cenah

„FAMA“ azbestni tlak, najidealnejša tla sedanosti

„KORKET“ plutovinasti parketi

Keramični tlaki vseh vrst

Stenske obloge, bele in barvaste emaj-lirane ploščice

„FAMA“ stenska obloga, brez stikov Peči — štedilniki

„CERESIT“ izolacija proti vlagi

„MOLOT“ najboljše rdeče olje za Jermena

„IBA“-pasta, specialno sredstvo za čiščenje kamenolesenega tlaka

Dobavlja — postavlja — popravlja

Keramična zadruga v Ljubljani, Tesarska ul. 3

Zahtevajte vzorce, cenike in proračune

BRATA ROŽIČ

sobno-dekorativno slikarstvo, stavbeno in pohištveno pleskarstvo

Ljubljana, Vegova ul. 8.

HERAKLITNE PLOŠČE

najidealnejše lahke plošče za vmesne stene, strope, podstrešja, izolira vlago, zvok in gorkoto.

Zahtevajte prospekte!

Zaloga:

»MATERIAL«

trg. dr. z o. z.

Ljubljana - Dunajska cesta 36

Telefon 27-16

Stavbno podjetje A. MAVRIČ

Ljubljana, Vegova ul. 2

Telefon 33-82

se priporoča za vsa v to
stroko spadajoča dela

Otvoritveno naznanilo.

Čast mi je naznaniti tako svojim poslovnim prijateljem kakor znancem ter cenj. občinstvu sploh, da sem ODPRL v Ljubljani

trgovino z železnino na drobno in debelo

pod tvrdko

Jos. Zalta & Co.

v lastni hiši na Dunajski cesti 9.

Dolgoletna praksa v tej stroki, bogata izkušnja, izredna izbira blaga, bodisi kuhinjske posode, orodja za vsako obrt, železo za kovanje, stavbni material, cement, traverze itd., naj bo zagotovilo vsakemu, da bo vseskozi postrežen z največjo pažnjo in skrajno nizkimi cenami.

Kar najvljudneje vabim vse, da si ogledate brez obveze bogato zalogo, ter se priporočam vdani

Josip Zalta.

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI, DUNAJSKA C. 17

je prva slovenska zavarovalnica

SPREJEMA:

v požarnem oddelku: Zavarovanje vseh poslopij in premakljivih predmetov, ki se poškodujejo po ognju, strelu in eksploziji svetilnega plina, cerkvene zvonove proti razpoki, steklo in in zrcala proti ubitju, po znano nizkih cenah. V življenjskem oddelku: zavarovanje na doživetje in smrt v vseh sestavah, zavarovanje na otroško doto, rentna in ljudska zavarovanja pod najugodnejšimi pogoji.

Ljubljanska gradbena družba z o. z.

Gradbeno podjetje in tehnična pisarna izvršuje po najugodnejših cenah vsakovrstna najmanjša in največja gradbena in tesarska dela, vsa hišna popravila kakor tudi — specijalne fasade iz kamna. —

Ljubljana, Slomškova ulica št. 19

Tel. 25-27.

Ustanovljena leta 1889
Telefon št. 2016, 2616 Rač. poštne hran. 10.533

Mestna hranilnica ljubljanska

(Gradska štedionica)

Ljubljana - Prešernova ulica

Stanje vložnega denarja nad 420 milijonov dinarjev.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine obč. denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice.

RENTNI DAVEK

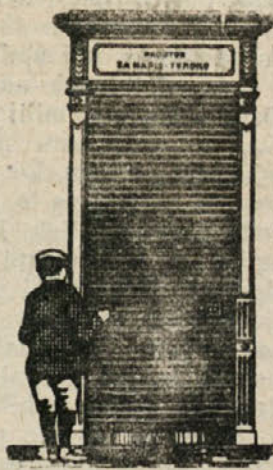
od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, tako da vlagatelji dobe polne obresti brez odbitka.

Ustanovljeno leta 1879 Telefon št. 2553

Ključavničarstvo Avgust Martinčič

Ljubljana, Rimska cesta št. 14

Prvo in edino podjetje za napravo jeklenih valčnih zastorov v Sloveniji

priporoča napravo novih jeklenih valčnih zastorov in njihovo popravo po konkurenčnih cenah ter ima vse pripadajoče blago stalno na skladišču. Izdeluje in se priporoča za naročilo solčnih plah, okrižij vsake vrste od preproste do najbogatejše izpeljave, škarjasta omrežja, železja za štedilnike, ventilacije raznih vrst, razno okovje, železna vrata in okna, okrogle železne stopnice, predpečnike iz železa in bakra itd. — Stalna zaloga štedilnikov v priznani vestni in solidni izvršitvi!

IVAN KRIŽNAR

Ljubljana, Hrenova ul. 9

Splošno krovstvo

Stavbno podjetje

MATKO CURK

LJUBLJANA MIRJE 1-3

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Telefon številka 2095

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Ljubljana - Prešernova ulica št. 50

(v lastnem posloplju)

Brzjavke: Kredit Ljubljana

Telefon št.: 2040, 2457, 2548,

interurban 2706, 2906

Izvršuje vse bančne transakcije v tu- in inozemstvu
Safe-depositi

Zavarovalnica in pozavarovalnica

„TRIGLAV“

Generalno zastopstvo za Slovenijo

v Ljubljani, Dalmatinova 11. Tel. 2929

priporoča članom društev zavarovanja vseh vrst osobito pa proti škodam vsled požara, vloma, razbitja šip ter zakonitega jamstva.

V poslednjih 5 letih izplačane škode Din 108,326.901.-. Polno vplačana delniška glavica Din 6,000.000.-. Sklenite vedno vsako zavarovanje samo pri našem domačem zavodu

MATIJA TERLEP

Ljubljana 7, Sv. Jerneja cesta

priporoča svoje podjetje, kovanje konj, vozov in kolarstva

Vodovodni instalater, klepar in krovec

zaloga škrlc (strešnikov)

Teodor Korn

Ljubljana

Poljanska cesta številka 8

POSOJILA

na hiše in posestva
posreduje najkulantnejše

Gospodarska pisarna

Jos. Tribuč na Glincah pri Ljubljani

Načrte

za stavbe, poslovne lokale, za adaptacije stanovanj in trgovin, nadzorstva zgradb in vsakovrstne cenitve, kakor tudi umetniška sodelovanja in stavbene nasvete daje in prevzema tehnični biro

„Tehna“, družba z o. z.

Ljubljana, Mestni trg 25/I. - Telefon 2508